بنام خداوند سميع بصير

انشاء الله آنجناب بعنايت محبوب امكان در كلّ احيان ساقى رحيق مختوم باشند و حافظ امر كلمهٔ مكنون مشهود أَلَّذِيْ يَنْطِقُ بَيْنَ الْعالَم وَيَدْعُ الأُمَمَ إِلَى اللهِ رَبِّ الْعالَمِيْنَ، لحظات عنايات لا تحصى بآنجناب بوده و خواهد بود، يَشْهَدُ بِذَلِكَ قَلْبُكَ وفُؤادُكَ وَلِسانُكَ وَبَصَرُكَ وَسَمْعُكَ وَما تَحَرَّكَ بِهِ قَلَمُ اللهِ فِيْ أَلْواحِهِ الْمُقَدَّسَةِ الْمُهَيْمِنَةِ عَلَى مَنْ فِي السَّمواتِ وَالأَرَضِيْنَ، أَنِ اجْذُبِ الأَفْئِدَةَ وَالْقُلُوْبَ بِبَياناتِ رَبِّكَ وَنَوِّرِ الآفاقَ بِأَنوارِ وَجْهِهِ الْمُشْرِقِ الْمُنِيْرِ، إِنَّا نَشْكو إِلَيْكَ مِنَ الَّذِيْنَ يَدَّعُوْنَ الإِيْمانَ وَيَرْتَكِبُوْنَ ما يُهْتَكُ بِهِ سِتْرُ حُرْمَةِ الأَمْرِ بَيْنَ الْعِبادِ أَلا إِنَّهُمْ مِنَ الْغافِلِيْنَ، نبيلي جميع احباب را باتّفاق و اتّحاد و محبّت و وداد امر نموديم، و همچنين قلم اعلى مِنْ لَدَى اللهِ مالِكِ الأَسْماءِ كل را باعمال حسنه و اخلاق مرضيّه امر نمود، مع ذلك ظاهر شد از بعضى آنچه قلم از ذكر آن حيا مينمايد، آنجناب بايد در تربيت نفوس و تزكيه و تهذيب آن جهد كامل نمايند، و هريك را باندازه و مقدار او از كوثر عرفان مبذول دارند، اكثرى از ابصار از رمد اوهام ضعيف شده، قابل مشاهدهٔ آفتاب جهانتاب اوّل امر نخواهد بود، لذا بايد آن ابصار ضعيفه را بكحل عرفان مالك احديّه كه في الحقيقه درياق اعظم است لاجل برء امراض عالم مداوا نمود تا لايق مشاهدهٔ افق اعلى شود و قابل اصغاى كلمهٔ إِنِّيْ أَنا اللهُ گردد، ابرهاى تيرهٔ هوى افق هدى را ستر نموده، و لكن سَوْفَ يُزِيْلُها اللهُ بِالْحَقِّ، إِنَّهُ لَهُوَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيْرُ، مع آنكه بحر بيان بكمال امواج ظاهر و افق برهان نير عرفان باهر، ناسرا مشاهده مينمائيد كه در چه مقام و اقع اند و بچه امور متمسّك، جمعى از جهلا را علما دانسته و بامر و اجازهٔ آن نفوس غافله از مطلع نور احديّه ممنوع گشته اند و محروم مانده اند، طُوْبَى لِقَوِيٍّ يَخْرُقُ الأَحْجابَ بِاسْمِ رَبِّهِ الْعَزِيْزِ الْوَهَّابِ، أَنْ يا نَبِيْلُ أَنْ أَضْرِمْ نارَ كَلِمَتِيْ بَيْنَ عِبادِيْ، لَعَمْرِيْ إِنَّها نُوْرٌ تَسْتَضِيءُ بِهِ آفاقُ مَمْلَكَتِيْ وَقُلُوْبُ عِبادِي الَّذِيْنَ مُنِعُوا عَنْهُ الْيَوْمَ بِما اتَّبَعُوا الجاهِلِيْنَ، اگر چه اليوم علماى عصر حجاب شده اند بين حق و خلق، و لكن زود است كه كل بخسران خود

اعتراف نمایند و بذکر احبّای إلهی ناطق گردند، اگر جمیع عالَم بکمال جدّ و جهد متّفق شوند بر اطفای نور الله و اخماد نار کلمهٔ الهیّه قادر نخواهند بود و خود را عاجز مشاهده نمایند، سَيُغْنِيْهُمُ اللهُ وَما عِنْدَهُمْ وَيُبْقِي ما قَدَّرَ لأَحِبَّائِهِ الَّذِينَ تَمَسَّكوا بِحَبْلِهِ الْمَتِيْنِ وَاتَّبَعُوا صِراطَهُ الْمُسْتَقِيْمَ، آنچه در حضور ذکر شد باید از نظر آنجناب نرود، بکلماتی ناطق شوند که سبب شوق و اشتیاق و جذب و انجذاب نفوس گردد، از بعض امور محزون مباشید، اصلاح آن با حقّ است، أَنِ اطْمَئِنَّ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ، جمیع دوستان را از قبل این مظلوم تکبیر برسانید، بگوئید: الیوم یوم نصرتست و الیوم یوم عمل، چه که هر چه الیوم از نفسی فوت شود بتدارك آن قادر نخواهد شد، طُوْبَى لِمَنْ يُعْرِضُ عَمَّا يَفْنَى وَيَتَوَجَّهُ إِلَى ما يَبْقَى لَهُ، اَلْبَهاءُ عَلَيْكَ وَعَلَى مَنْ مَعَكَ مِنَ الَّذِيْنَ آمَنُوا بِاللهِ وَاتَّبَعُوا ما أُمِرُوْا بِهِ فِيْ لَوْحِهِ الْعَظِيْمِ.